

ÖREG KÖNYVTÁR NEM VÉN KÖNYVTÁR!

244

Hatvanéves a Szabó Ervin Könyvtár. Egy ilyen, élete teljében levő közművelődési intézménynél szinte a legjobb férfikor. Mivel úgy tizenöt esztendeje magam is szoros kapcsolatban állok a Könyvtárral, ha megengedik, a jubileum kapcsán elmesélek néhány könyvtári történetet.

Már középiskolás koromban is szívesen jártam a Szabó Ervin Könyvtár központjának, a szép Baross utcai barokk palotának az olvasótermébe. Szerettem a hangulatát...

Emlékszem, akkoriban járt oda egy hajlott hátú, ősz bácsika, aki mindig az ablak mellett ült, és egy hatalmas könyvet böngészett. Nos, ez a bácsika egy apró lábosban mindig magával hozta az ebédjét. Az edényt az asztalán tartotta, s amikor megéhezett, feltette a fűtőtestre, hogy megmelegedjék az étel. Olyan korán nem tudtam az olvasóterembe menni, hogy a rejtélyes öregúr már ne üldögélt volna az ablaknál.

Azóta valahogy így képzelem el a Tudományt.

Határtalanul tiszteltem őt, de természetesen illő távolságtartással. Pedig még ma is furdal a kíváncsiság, hogy vajon mi lehetett nap mint nap abban a nagy könyvben és abban a kis lábosban...

*

Nemcsak a hajósoknak, a déltengerek babonás kalózáinak, hanem a könyvtárosok-

nak is van Rémmük. Az ötvenes évek derekán a Könyvtárosok Réme B. Zsuzsa, egy javakorabeli vénkisasszony volt.

B. Zsuzsa annak rendje és módja szerint beiratkozott a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központjába, továbbá húsz-harminc belterületi fiókkönyvtárba. Valamennyi olvasójegyet állandóan magánál hordta egy bőrtáskában, és délutánonként könyvtárról könyvtárra járt, szakálni a könyvtárosokat. Fantasztikusnál fantasztikusabb, többnyire teljesíthetetlen kérésekkel állt elő, s azután magas hangján félóránként sópáncodott, feltartva a forgalmat.

Egyszer magam is tanúja voltam látogatásának. Amikor már minden elképzelhető könyvet kihozatott a raktárból, és természetesen egyik sem felelt meg neki, azt mondta:

– Hát jó. Ha nincs más, akkor adják ide helybeni olvasásra a Révay Lexikon FÖLDPÁLYA-GREC kötetét!

A könyvvel leült a sarokba, és egész es e azt bújtta. S ami a legcsodálatosabb volt

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző: *Salmáthi Teréz*

Cím: *Öreg könyvtári nem sen könyvtári*

Forrás: *Árnyékos Ház*

1964.04.22

(Hely)

(Idő)

(Köl. v. fűz.)

(Oldal)

Tárgy

027.42

Hely

Idő

1964

Személy

Helyszám

a számomra az egészben, fél
percenként hangosan felka-
cagott.

*

A Szabó Ervin Könyvtár békés intézmény, de olykor mégis vannak peres ügyei. Néhányan ugyanis elfelejtik határidőre visszavinni a könyvet, sőt, ezután a kétszeri írásbeli felszólításra se moztatják a fülük botját.

S amikor a Könyvtár kénytelen perelni, rendszerint még nekik áll feljebb, mondván:

„Csak nem képzelték ró-
lunk, hogy el akartuk lopni
azt a pár ócska könyvet?!
Lent maradt valakinél Bala-
tonperепuttyon. Gondoltuk,

majd jövő nyáron megkeres-
sük...”

*

De nem egyszer a határidőre visszahozott könyvben sincs sok öröm. A szórakozott olvasók szellemi táplálékukat gyakran leöntik tintával, paracicsom levessel, esetleg fürdés közben beejtik a kádba. Az is előfordul, hogy benne felejtenek valamit. A könyvtárosok, a visszahozott könyvekben parizertől aktképig úgyszólván már mindent találtak.

Azt hiszem, érdemes lenne a Szabó Ervin Könyvtárnál létrehozni a Könyvekben Talált Tárgyak Osztályát.

Dalmáth Ferenc

Mai hajviseletek

MSW'RI

- Ez azért túlzás!